

דעם רבינ'ס

עוּכט

קרח (שלה בחו"ל)
תשפ"ב
גליון 98

דער ריינער קוואל

אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שהיה"ר ר"ט)

א גוטן שבת פאר אלע לעכטיגע קינדער.

שליסלעך פון זיינע אוצרות!!
וואס איז געשען פלוצלינג אזא מעשה, אז ער איז אריינגעפאלן אין שאול תחתית מיטן גאנצן פארמעגן! לאמיר זען וואס רש"י זאגט: "ער האט מקנא געווען", ער האט געהאט קנאה אין זיין קרוב אלצפן וואס איז געווארן נשיא און דעריבער האט ער נעבעך אלעס פארלוירן.

חז"ל דערציילן אונז (סנהדרין ק"ו) אז דער גמל האט נישט קיין הערנער, א זאך וואס אלע חיות און בהמות האבן יא. דאס איז געשען נאכדעם ווען אלע חיות זענען באשאפן געווארן איז דער קעמל געקומען צום אויבערשטן, און

געטענה'ט: "איך האב נישט קיין הערנער! אלע חיות האבן, איך וויל אויף!". האט דער באשעפער געזאגט "מען דארף, איר אפשניידן די אויערן אויף!", אזוי איז

דער קעמל געבליבן אן קיין הערנער און אן קיין אויער.

דאס זעלבע איז געשען מיט קרח, ער וועלט געקענט זיין א גרויסער עושר, א למדן א.א.וו. אבער לידער איז גארנישט געבליבן פון אים. אלעס איז געקומען פון קנאה, אזוי ווי חז"ל זאגן, הקנאה, והתאווה, והפבוד מוציאין את האדם מן העולם.

מיר וועלן ברענגען א שטיקל פון ר' נתן אויף די פרשה. ווי באוואוסט אז די גאנצע עבודה וואס מיר טוען אויף דער וועלט איז אויפצוהייבן אלעס צום

עס איז אמאל געווען א איד, א גרויסער למדן, ער האט געקענט זייער אסאך לערנען, סיי תורה שבנגלה און סיי תורה שבנסתר, דערצו איז ער געווען א גרויסער בעל יחסן - א שיינע יחוס האט ער געהאט, אזוי אויף איז ער געבענטשט געווארן מיט רייקייט, א געוואלדיגער עושר איז ער געווען, ער האט פארמאגט גאלד און זילבער און נאך ריזיגע פארמעגנס, עס האט אים גארנישט געפעלט.

אין איין גרינעם טאג, איז די גאנצע משפחה מיט זייערע פארמעגנס פארשוואונדן און אויסגעמעקט געווארן אינגאנצן. איך גלייב אז אלע קינדער כאפן

גלייך פון וועמען מיר רעדן, פון קרח אין די וואכעדיגע פרשה. חז"ל זענען מגלה אז ער איז געווען פון די נושאי הארון. ווי באוואוסט איז שבת לוי געווען די וועלכע האבן געטראגן די משכן מיט אלע פלים, די קרסים, די קרשים און אדנים, שפעטער האבן א חלק געטראגן די פלים, די מנורה, מזבחות.

קרח איז געווען פון די וואס האבן געטראגן דעם ארון וואס דארט איז געלעגן די צוויי לוחות, פון די הייליגסטע וואס כלל ישראל פארמאגט.

א יחוס האט ער געהאט זייער א שיינע. אן אייניקל פון לוי, דער קרוב פון משה רבינו, און דערצו אזא עושר, וואס חז"ל זאגן אז דריי הונדערט פרות - שטארקע פערד, האבן געדארפט טראגן די

כשבא לימל כשב לא יפטר בפניו שום אמוניות רק ארבעת ימיא או מימנות ביהוה ער ווי זיינען לעבע ודמיון הפנים פרוקפנות. (קטור גי' ע"ה - ע"ה ע"ה)

איך וויל אים אריינשטען ווי היסטא געטון מיט מיין בר שטימל??

ער איז נאך קיין אן ער וויל אים אריינשטען ווי היסטא געטון מיט מיין בר שטימל??

א תלמיד פון ר' נתן א איד מיטן נאמען ר' מאיר יהודה וועלכער האט אים אויף צוגעשטופט צו פארן צו ר' נתן.

צוזאמען האבן זיי געדינגען א וואגן און זיך ארויסגעלאזט קיין ברסלב עס איז נישט אזא ווייטע וועג, עס נעמט צו פארן בערך א שעה צוויי מיט א וואגן. ווען ר' מענדל האט זיך געטראפן מיט ר' נתן און זיך אויסגערעדט זיין הארץ אז זיין מח איז אים פול מיט נארישע חכמות און חקירות וואס ער האט זיך ליידער אנגעליינט אין זיינע אינגע יארן, בעפאר ער האט זיך דערוויסט פון הייליגן רבי'ן, פארשטייט זיך אז ר' נתן האט אים געלערנט א וועג און א תשובה, ביז ר' מענדל איז געווארן גאר אן ערליכער איד.

ר' נתן ב"ר לייבעלע ראובן האט איינמאל באגעגנט דעם ר' מענדל אין בית המדרש בשעת'ן אנטון דעם טלית. ר' מענדל איז געווען גאר פרייליך און אויפגעמינטערט. פארציילט אים ר' מענדל אז יענעם טאג ווען ער האט זיך געטראפן מיט ר' יצחק איז ער געווען אזוי געפאלן ביי זיך [פון זיינע חכמות] אז ער האט געפלאנט מער נישט אנצוטון קיין טלית און תפלין רח"ל,

די באן שינעס אין לאדיזין

אבער דער אויבערשטער האט אים צוגעשיקט דעם ר' יצחק וואס האט אים געלאזט וויסן וועגן דעם 'קלוגער איד', האט ער אפגעמאכט ביי זיך צו ווארטן ביז ער וועט זיך טרעפן מיט ר' נתן און בעזר השם האט ר' נתן אים טאקע ארויסגעשלעפט פון זיינע פארפירענישן און אים געראטעוועט דאס לעבן לנצח נצחים.

וילט איר וויסן וואספארא גרויסע זכיה דער ר' מענדל האט צום סוף זוכה געווען? המושף אויף

דער מלמד ר' מענדל פון לאדיזין, איז געבוירן געווארן און אויפגעוואקסן אין א מתנגדי'שע משפחה. אלס מלמד פון קינדער האט ער זיך באגעגנט מיט ר' יצחק חזן פון ברסלב אינעם דערפל וואו ר' מענדל האט געלערנט מיט די קינדערלעך.

א 'גוט זאגער', איז ער געווען דער ר' יצחק אלעמאל האט ער געהאט עפעס א גוט ווערטל צו פרייליך מאכן זיינע ארומיגע. יעצט באגעגנדיג זיך מיט ר' מענדל, פארשטייט זיך אז עפעס א דבר צחות האט ער אים פארגינען און גלייך דערויף ציט ר' יצחק ווייטער דעם שמועס און זאגט צו ר' מענדל: "דו ביסט קלוג, אבער אין ברסלב געפינט זיך איינער וואס איז מער קלוגער פון דיר!"

"ווער איז דער איד?" פּרעגט ר' מענדל מיט וואונדער.

"ר' נתן" ענטפערט ר' יצחק חזן.

עס איז גוט אריין דער דבור אין ר' מענדל, ער האט פארשטאנען אז דער ר' יצחק איז אויך ווייט נישט קיין נאר, ער איז גאנץ א קלוגער איד,

ער וויל זיך זייער טרעפן מיט דעם ר' נתן, דער קלוגער איד'.

אינמיטן א זמן ווען מען דארף יעדן טאג קומען אין חדר און לערנען מיט די קינדערלעך איז דאך נישט מעגליך אוועקצופארן קיין ברסלב, 'לאמיר ווארטן ביז פסח צייט', טראכט צו זיך ר' מענדל. ער האט טאקע צוגעווארט ביז פסח, אהיימקומענדיג צו זיין היים אין טולטשין, האט ער געפראוועט דעם יום טוב ווי עס דארף צו זיין, חול המועד פסח האט ער באגעגנט אין גאס

איין אגעה'ס

דער באשעסער באווייט וואונדער
פאר זיינע אייביש קינדער

טרעף מיר א וועג.

ער שפאצירט אריין אין בית המדרש, די לעקטערס זענען פאןלאשן חוץ עטליכע לעמפלעך זענען אנגעצינדן. די בענק זענען ליידיג נאר אין איין ווינקל פון שול זיצט אן אינגערמאן איבער א חמש, מיר וועלן אים רופן ר' יעקב, ער גיבט שלום פאר מיין טאטן, מיין טאטע ענטפערט, און פֿרעגט אים? "די ווייסט אפֿשך וויאזוי איך קען אנקומען קיין פֿלעטבוש? איך דארף אנקומען צו דעם און דעם גאס." ר' יעקב ווארט נישט קיין מינוט און זאגט: "איך פאר ארויס פון דא אין צען מינוט ארום צו דעם גאס, איך בוי דארטן א בנקן!"

אזוי שנעל איז מיין תפלה געווארן אנגענומען? אזוי ווי ביי אליעזר עבד אברהם! "מיין קאר דארף זיך ווארעמען כאטש צען מינוט, ווייל די קעלט איז

אומדערטרעגליך, דער אויטא מוז זיין ווארעם," זאגט ר' יעקב: "אזוי כאפ איך אריין עטליכע מינוט תורה פאר דער זון שיינט אויף".

ענדליך זיצט מען אין אויטא, מען מאכט זיך באקוועם, און מיין טאטע דערציילט אים פון וואו ער קומט און וואספארא השגחה פֿרטית עס איז געשען אז נישט האבנדיג ביי זיך די פאר דאלאר צו נעמען א טעקסי האט ער דא געטראפן א וועג ממש ביז צום אדרעס.

שווארצע ציצית פאסן

אזוי ווי די וואך גייט פֿרשת שלח (אין חו"ל) וויל איך דערציילן גאר אן אינטערעסאנטע השגחה פֿרטית מעשה וואס מיין טאטע האט מיר פאןציילט.

מיין טאטע איז געפארן קיין אמעריקע, ער איז אנגעקומען אינמיטן נאכט אין וויליאמסבורג. ער האט נישט געהאט מיט זיך מער ווי צוויי דריי דאלאר, און עטליכע שקלים. זיין פלאן איז געווען אז ער דארף זיך טרעפן מיט עטליכע אידן וואס דארפן אים געבן געלט, ווען ער וועט זיי טרעפן וועט ער שוין האבן עפעס טאשן געלט.

דעם ערשטן פארטאגס האט ער זיך געדארפט טרעפן מיט א איד אין פֿלעטבוש (פערציג מינוט וועג פון וויליאמסבורג) ער שטייט אויף פינף אזויגער, עס איז געווען א טבת נאכט געפרוירן קאלט, ווען מען טרעט נאר מיט איין פיס ארויס שפירט מען אז די נאז פאלט אראפ פון קעלט!

מיין טאטע כאפט א טובל אין מקוה, מיט די לעצטע פאפירענע דאלארן וואס

ער האט מיט זיך געהאט, ער קומט ארויס פון מקוה און טראכט צו זיך: 'רבנו של עולם, וויאזוי גיי איך אנקומען קיין פֿלעטבוש?' קיין נפש חי' איז נישט ארום אים, ער האט אפילו נישט פון וועם צו בארן געלט פאר א טעקסי. אבער אזוי ווי מיין טאטע איז א ברסלב'ער חסיד און ווייסט ברוך השם פון דעם רבי'נס באוואוסטע יציה פון תפלה, ער שטעלט זיך אין א זייט פון בית המדרש און בעט פון באשעפער ער זאל אים באגליקן זיין וועג, ער איז געקומען קיין ניו יארק פאר א דבר מצוה, "באשעפער העלף, איך וויל גיין קיין פֿלעטבוש,

ר' יעקב הערשט אויס און האט הנאה. דער שמועס צייעט זיך וועגן אמונה און אלע גוטע נושאים וואס צוויי אידן קענען רעדן אויפן וועג. פארציילט ר' יעקב אזוי, איך פאר עצט קיין פלעטבוש, איך בין דארט אן אויפזעצער אויף נייע בנינים וואס מען בויעט, אז דו ווילסט קענסטו רעדן פארטאגס זיך מיטכאפן, איך פאר ארויס אין דעם צייט, אבער לאמיר דיר פארציילן עפעס שטויניגענד וואס האט מיט מיר פאסירט דארט אין איינע פון די בנינים וואס איך בוי.

פארציילט ר' יעקב: "איך האב זיך פארגענומען אז אפילו ווען איך גיי צו דער ארבעט וועל איך אלעמאל גיין מיט א וואלענע טלית קטן אויף מיין העמד, טראץ וואס איך גיי דארט אנגעטון און איך זע אויס כמעט ווי א גוי, וועגן די ארבעט'ס קליידער וואס עס פארלאנגט זיך צו גיין אויף אזא ארט, אבער דעם טלית קטן דאס געב איך נישט אויף. מיינע חברי ארום מיר האבן פון וואס צו שפעטן, אבער איך זע נישט פאר וויכטיג צו הערן וואס זיי האבן צו זאגן אויף מיר.

ר' יעקב גיבט מיר צו פארשטיין אז די בנינים וואס בויט שטייט אין א גאס וואס איז געמישט, עס וואוינען דארטן אידן און להבדיל אויך נישט אידן.

איין טאג האט עס פאסירט, ווען איך בין געשטאנען אויף די הויכע שטאקן פונעם האלב געבוטן בנן און, טראך איך בין אראפגעפאלן עטליכע!! שטאק!! ביז צו דער ערד!!

א שכן קעגן איבער קוקט ארויס פון פענסטער און זעט ווי איינער ליגט אין א טייכל בלוט, אבער ער

טראכט צו זיך 'ס'איז דאך ממילא א גוי, זאלן זיינע מיטארבעטערס זיך זארגן פאר אים... גאנץ שנעל באמערקט ער קלאר די שווארצע פאסן פון די וואלענע ציצית! אוי רבונו של עולם, א איד איז נעבעך ביטער צעקלאפט! ער כאפט דעם טעלעפאן מיט איין אטעם און רופט אן 'הצלה' מיט א בהלה. עס האט נישט גענומען קיין האלבע מינוט ווען עטליכע אינגעלייט האבן באהאנדלט ר' יעקב וועלכע איז ליידער געווען צווישן לעבן און טויט.

אנקומענדיג אין שפיטאל אין גאר א קריטישן מצב, האבן די דאקטוירים פעסט געשטעלט אז ווען ער וואלט נישט געווארן באהאנדלט אין די ערשטע צוויי מינוט נאכן פאלן וואלט ער שוין חס ושלום געווען באדעקט מיט א ווייסן ליילעך.

ר' יעקב בשעת'ן פירן דעם אויטא קיין פלעטבוש נעמט ארויס פון טאש א בילד און ווייזט פאר מיין טאטע וויאזוי יענע טעג אין שפיטאל איז זיין קאפ געווען אנגעבלאזן גרעסער ווי א גרויסע רויטע מעלאן.

עס האט גענומען פאר ר' יעקב עטליכע חדשים ביז ער האט זיך אויפגעוועקט און צוביסלעך געקומען צו די כוחות און דאס אומגלויבליכע האט מיטן אויבערשטנס הילף פאסירט, אז היינט צוטאגס גייט ער אויף זיינע אייגענע געזונטע פיס און פירט ווייטער זיין סדר היום ווי אמאל און נאך אסאך שענער, נאכדעם וואס ער האט צוריקפאקומען זיין גוף און נשמה, אלס אין זכות פון דעם וואלענעם ציצית'ל אויפן העמד!

האסט א מעשה'לע!?

9149-329-518-1 קנעפל #5

72-3333-02-5

דער מלך
און דער קייזער
~2~

עס איז געווען א מלך, דער מלך האט געבויט פאלאצן אויפן ים.

זי אים גיזאגט. אז ער זאל איר שווערין אז ער זאל זי ניט אן רירן ביז ער וועט זי נעמען פדין. האט ער איר גישווארן. האט זי אים גיזאגט. אז עס איז רעכט. אז ער זאל ניט עפענען איר שיף און זאל זי ניט אן רירן. נאר די שיף זאל אזוי שטיין אויף דעם ים ביז אין דער חתונה. כדי אלע זאלן זעהן דעמולט ווי פיל סחורה זי האט גיבראכט. כדי מזאל ניט זאגן. אז ער האט גינומען. איין אשה פון דעם מארק. האט ער איר אזוי צו גיזאגט.

און דער מלך האט גישריבן צו אלע מדינות אז זיי זאלן אלע קומען אויף דער חתונה. און האט אויס גיבויעט פאלאצן פון אירט וועגן. און זי האט גיהייסן אז מזאל איר ברענגען עלעף פאניס. אז זיי זאלן מיט איר זיין. האט דער מלך גיהייסן. האט מען איר גישיקט עלעף פאניס זייער גרויסע שררות טעכטער. און מ'האט אויס גיבויעט איטליכער איין פאלאץ א באזונדערין. און זי האט אויך גיהאט א באזונדערין פאלאץ. און זיי פלעגן זיך צו איר צום הויף קומען. פלעגן זיי שפילן אויף כלי שיר. און זיי

ויהי היום און עס איז גיווען א מלך. דער מלך האט זיך גיבויאט פאלאצן אויף דעם ים. ווארן דארט איז אים גיפעלן מחמת דעם אויר פון דעם ים און מחמת די שיפן גייען דארטין. און די בת קיסר איז גיגאנגען אויף דעם ים. און איז גיקומען נאהנט צו דעם פאלאץ פון דעם מלך. דער מלך האט א בליק גיטאן. האט ער גיזעהן ווי די שיף גייט אן רידירש און עס איז דארט קיין מענשן ניט דא האט ער גימיינט ער איז זיך טועה. האט ער גיהייסן זיינע מענשן זיי זאלן קוקן האבן זיי אויך גיזעהן. און זי איז נאהנט גיקומען צו דעם פאלאץ. האט זי זיך מיישב גיווען. וואס טויג איר דער פאלאץ. און האט אן גיהויבן זיך אום צו קערן. האט דער מלך גישיקט און מהאט זי אום גיקערט קריק. און ער האט זי גיבראכט צו זיך אין שטוב אריין.

און דער מלך האט ניט גיהאט קיין ווייב ווארן ער האט זיך ניט גיקאנט צו קלויבן. ווארן די וואס ער האט גיוואלט האט אים ניט גיוואלט און אזוי פאר קערט אויך. ווי די בת קיסר איז צו אים גיקומען. האט

האבין זיך מיט איר גישפילט.

אמאל האט זי צו זיי גיזאגט. זי וויל מיט זיי גיין אויף דעם ים. זענען זיי מיט איר גיגאנגען האבין זיי זיך דארט גישפילט. האט זי צו זיי גיזאגט. זי וועט זיי מכבד זיין מיט גוטין וויין וואס זי האט. האט זי זיי גיגעבן פון דעם וויין וואס איז גיווען אין דער שיף. זענען זיי שיכור גיווארען. און זענען אנידער גיפאלין און זענען גיבליבן ליגין. איז זי גיגאנגען און האט אויף גיבונדן די שיף. און האט צו לאזט די לייווינטן און איז אנטלויפן גיווארין מיט דער שיף. און דער מלך מיט זיינע לייט האבין א קוק גיטאן. און האבן דערזעהן אז די שיף איז ניט דא זענען זיי זייער דערשראקן גיווארן. האט דער מלך צו זיי גיזאגט זעהט אז איר זאלט איר פלוצים ניט זאגן ווארין זי וועט גרויס צער האבין (ווארין דער מלך האט ניט געוואוסט אז זי אליין איז אנטלויפן גיווארן ער האט גימיינט זי איז אין איר חדר) און זי וועט מיינען אז דער מלך האט איינעם אנוועק גישענקט די שיף. נאר מען זאל שיקין איר איינע פון די פאנים מען זאל איר זאגן מיט חכמה. איז מען גיגאנגען אין איין חדר און מען האט קיינעם ניט גיפונען. אין אזוי אין אנדערן חדר האט מען אויף קיינעם ניט גיפונען. און אזוי אין אלע עלעף חדרים האט מען אויף קיינעם ניט גיפונען. האבן זיי זיך מיט גיווען (דער מלך מיט זיינע לייט) אז זיי זאלין איר שיקין ביינאכט איין אלטע שורתתי. אז זי זאל איר זאגן. איז מען גיקומען צו איר חדר האט מען אויף קיינעם ניט גיפונען זענען זיי זייער דער שראקין גיווארען.

דער ווייל די פעטיר פון די פאנים. האבן גיזעהן זיי האבין קיין שום בריוו ניט פון זייערע טעכטער. זיי שיקין בריוו און מען שרייבט זיי גאר ניט אפ. האבין זיי זיך אויף גיהויבן. און זענען אלע גיפארין צו זיי. און האבין ניט גיפונען איינעם פון זייערע טעכטער. זענען זיי זייער ברוגז גיווארין. האבין זיי גיוואלט דעם מלך פאר שיקין. ווארן זיי זענען גיווען די שרי מלוכה. נאר זיי האבין זיך מיישב גיווען. וואס איז דער מלך שולדיג אז עס זאל אים קומען פאר שיקין. דער מלך איז דאך איין אונס. איז גיבליבן מען זאל אים אפ זאגן פון דער מלוכה און מען זאל אים פאר טרייבן. האט מען איהם מעביר גיווען און מען האט אים פאר טריבן. איז ער זיך אנוועק גיגאנגען.

און די בת קיסר וואס זי איז אנטלויפן גיווארין איז גיגאנגען מיט דער שיף. דער נאך האבין זיך אויף גיחאפט די פאנים. און האבין ווידער אן גיהויבן מיט איר צו שפילן אזוי ווי פריי, ווארין זיי האבן ניט גיוואוסט אז די שיף איז שוין אנוועק גיגאנגען פון דעם בארטן. נאך דעם האבין זיי איר גיזאגט לאמיר זיך אום קערין אהיים. האט זי זיי גיענפערט. לאמיר נאך זאמין דא אביסל. דער נאך האט זיך אויף גיחאפט א שטורעם ווינט. האבין זיי גיזאגט לאמיר זיך אום קערין אהיים. האט זי זיי אויס גיזאגט אז די שיף איז שוין לאנג אנוועק גיגאנגען פון דעם בארטן. האבין זיי זי גפרעגט נאך וואס האסטו דאס גיטאן. האט זי גיזאגט זי האט מורא גיהאט טאמער וועט די שיף צו בראכין ווערין מחמת דעם שטורעם

אָנְדערין. און אז מען זאל אויס קלויבן
איטליכן איין פאני אזוי ווי עס קער צו
אים איטליכן נאך זיין גרויסקייט נאך.

נאכדעם האט זי צו זיי גיזאגט אז זי
וועט זיי מכבד זיין מיט זייער גוטין וויין
וואס זי האט אין דער שיף וואס זי ניצט
גאר דעם וויין ניט. נאר דער וויין איז
ביי איר באהאלטן. ביז גאט וועט איר
באשערין איר זיווג. האט זי זיי גיגעבן
דעם וויין אין צוועלעף בעכערס. און
האט גיהייסן. אז איטליכער זאל טרינקען
צו אלע צוועלעף. האבן זיי גיטרונקען און
זענען שיקור גיווארין. און זענען אנידער
גיפאלין. האט זי זיך אן גירופין צו די
איבריקע פאנים היינט גייט און קויליט
אטליכע איר מאן. זענען זיי גיגאנגען.
און האבן זיי אלע אויס גיקויליט. און
זיי האבן דארט גיפונען זייער א גרויס
עשירות וואס עס גיפינט זיך ניט ביי קיין
שום מלך. האבן זיי זיך מיישב גיווען.
אז זיי זאלין ניט נעמען קין קופער און
קיין זילבער נאר גאלד און אבנים טובות.
און האבן אראפ גיווארפין פון דער
שיף זאכין וואס זענען ניט אזוי חשוב.
און האבן אן גילאדין גאר די שיף מיט
טייערע זאכין מיט גאלד און אבנים
טובות וואס זיי האבן דארט גיפונען.
און זיי האבן זיך מיישב גיווען. זיי זאלין
שוין ניט גיין אן גיטאן ווי ווייבער און
האבן זיך גינייט מאנצבילשע קליידער
דייטש און זענען גיגאנגען מיט דער שיף.

ווינט איבער דעם האט זי גימוזט אזוי
טאן זענען זיי גיגאנגען אויף דעם ים.
די בת קיסר מיט די עלעף פאנים. און
פלעגין דארט שפילין אויף כלי זמר.
און האבן באגענגט א פאלאץ. האבן
די פאנים צו איר גיזאגט לאמיר צו גיין
צו דעם פאלאץ האט זי ניט גיוואלט. זי
האט גיזאגט זי האט דרויף אויף חרטה.
וואס זי איז צו יענעם פאלאץ צו גיגאנגען
(דהיינו פון דעם מלך הנ"ל).

דערנאך האבן זיי דער זעהן אזוי ווי איין
קענפי אויף דעם ים. זענען זיי צו גיגאנגען
אהין. איז דארט גיווען צוועלעף גזלנים
האבן די גזלנים גיוואלט זיי הארגינען.
האט זי גיפרעגט. ווער איז דער גרעסטער
צווישן אייך. האט מען איר געוויזן. האט
זי צו אים גיזאגט. וואס איז אייער טאן
האט ער איר גיזאגט זיי זענען גזלנים.
האט זי צו אים גיזאגט מיר זענען אויך
גזלנים נאר איר זענט גזלנים מיט אייער
גבורה און מיר זענען גזלנים מיט חכמה
ווארין מיר זענען גילערנט אין לשונות
און שפילין אויף כלי שיר. בכך וואס וועט
איר גיווינען אז איר וועט אונז הארגענען
בעסער נעמט אונז פאר ווייבער. און איר
וועט האבן א גרויס עשירות אויך און
האט זיי גיוויזן וואס אין שיף איז גיווען
(ווארין די שיף איז דוף גיווען פון דעם בן
הסוחר מיט זייער גרויס עשירות) זענען
די גזלנים מרוצה גיווארין צו אירע רייד.
האבן זיי די גזלנים אויך גיוויזן זייער
עשירות און האבן זיי אויס גיפירט אין
אלע זייערע ערטער. און עס איז גיבליבן
צווישן זיי. אז זיי זאלין זיך ניט נעמען
אלע מיט איין מאל. נאר איינער נאך דעם

דעם איז געווארן דער משכן, אזוי איז געווארן דארט השכניה! ווייל ביים אויבערשטן איז אזוי חשוב אז ס'ווערט א משכן, פון די נקודות טובות פון אלע אידן צוזאמען.

עס איז דא עפעס א ילקוט, אז קרח איז געווען זייער ריך, ער האט געהאט א פארמעגן מיט געלט, א געוואלדיגע פארמעגן, האט ער געזאגט צו משה רבינו: "פארוואס דארפסטו נעמען פון אלע אידן געלט? איך וועל דיר געבן געלט! וויפיל דו דארפסט האבן פאר'ן משכן, וועל איך דיר גיבן אליין דאס געלט!"

זאגט משה רבינו: "ניין! איך וויל נישט! מארגן וועסטו זיך מיט מיר צוקריגן, וועסטו זאגן ס'איז דיין משכן! דער משכן דארף זיין פון 'אלע אידן', אלע אידן דארפן האבן א חלק אין די משכן, קיינער זאל נישט זאגן "ס'איז מיינס!!!" [משה רבינו האט געזען ברוח קדשו אז קרח וועט נאך קריגן אויף אים].

קומט אויס אז דער משכן איז צאמגעשטעלט פונעם טוב פון יעדן איד! אז איין איד האט געברענגט א 'העקעלע', און א צווייטער האט געגעבן א 'צענטער גאלד' - יעדער איינער האט א חלק דערינען! ביים אמת'ן צדיק איז דאך א נקודה טובה אזוי טייער, כאטש דער איד האט נאר א 'נקודה טובה', ער האט געברענגט נאר א 'העקעלע', און דער צווייטער האט געגעבן א גאנצע כפר זעה! וואס מען האט געקענט מאכן פון דעם די מנורה וואס איז געווען א כפר זעה! און דער

וואס

מיינסטו? נאר טאטעס און מאמעס טוען אויף אין זייער לעבן? און דארפן זיך פרייען אז זיי זענען נישט קיין גוים, מיט נאך אלע אנדערע נקודות טובות? קינדער דארפן זיך זיכער פרייען אז זיי היטן שבת, און גייען מיט פאות און א קאפל און מאכן א ברחה פארן טרינקען א גלעזל וואסער, און אויך קען זיך א אידישער אינגל פרייען אז ער פאלגט דעם אויבערשטן און עסט נישט קיין מילכיגע טשאקאלאד נאכן עסן א פליישיגע טשאלענט! ווייל יעדעס ביסל פון א נקודה טובה איז זייער, זייער טייער און איז א חלק פון א גרויסע בילד.

אז מען קוקט אריין אין תורה 'אזמרה' רעדט דאך דער רבי פון די קליינע קינדער, וויאזוי די תינוקות של בית רבן ליינען, ווייל דאס הבל פיהם וואס קומט ארויס פון זייער מויל איז זייער הייליג, איז דאך זייער וויכטיג פאר קינדער פון יונגווייז זיך אויסצולערנען גיין מיט די עצה פון נקודות טובות.

ווען משה רבינו האט געמאכט די משכן, און יעדער איינער האט געגעבן געלט, זאגט דער רבי אז דער משכן איז געווען צאמגעשטעלט פונעם טוב פון אלע אידן - וואס יעדער איינער האט געברענגט, פון

דער איד האט געהייסן 'משה'. (משה בער)
האט דער רבי געזאגט "אהר'לע איז נישט
דא, און משה'לע איז נישט דא!"

איז אויסגעקומען, אז עס איז נישט קיין
נפקא מינה, וויבאלד מען דארף האבן א
צרוף פון מענטשן, איז נישט קיין חילוק
ווער ער איז, א גרויסער' צו א קליינער!"

(שיחות מרלו" ז"ל איבערגעארבעט פארן אינגן דור).

ערשטער איד האט נאר געגעבן א
שטיקעלע גאלד, האט ער אבער א חלק
אין דער משכן!

דעם לעצטן ראש השנה איז "רבי אהרן,
דער רב" נישט געווען ביים רבין, און איינער
פון 'וויניצע' איז אויף נישט געווען, דער איד
פון וויניצע איז געווען א פשוט'ער מענטש,

די צווייטע מעשה - דער מלך און דער קיסר (2)

- ט. וואס האבן די פאנעס געטון ביי די בת קיסר?**
- זיי פלעגן שפילן אויף כלי שיר
 - זיי האבן זיך מיט איר געשפילט
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- י. וואס האט זי געטון נאכדעם וואס די פאנעס זענען געווארן שיכור?**
- זי איז צוריק צו איר פאלאץ
 - זי איז איינגעשלאפן צוזאמען מיט זיי
 - זי האט אויפגעבינדן די שיף און אנטלאפן מיט דער שיף
- יא. האט מען געטראפן די פאנעס אין זייערע פאלאצן?**
- יא
 - ניין
 - נאר פינעף
- יב. וואס האבן געטון די טאטעס פון די פאנעס ווען זיי האבן זיי נישט געטראפן זייערע טעכטער?**
- זיי זענען געגאנגען זיי זוכן אויפן ים
 - זיי האבן פארשיקט דעם מלך
 - זיי האבן אפגעזאגט דעם מלך פון די מלוכה
- יג. וויפיל גולנים האבן די בת קיסר און די פאנעס געטראפן אויפן ים?**
- צוועלעף
 - צען
 - עלעף
- יד. וואס האט די בת קיסר געזאגט פאר די גולנים?**
- ענק זענען גולנים מיט גבורה
 - אונז זענען גולנים מיט חכמה
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- טו. וואס האבן זיי געטון נאכדעם וואס די גולנים זענען געווארן שיכור און איינגעשלאפן?**
- זיי זענען אנטלאפן מיט די שיף
 - זיי האבן זיי אלע אויסגעקוילט
 - זיי האבן נישט געוואוסט וואס צו טון
- טז. וועלכע בגדים האבן זיי נאכדעם אנגעטון?**
- קליידער פון צרפת
 - קעניגליכע קליידער
 - מאנסבילשע קליידער דיטש

- א. פארוואס האט דער מלך געבויט פאלאצן אויפן ים?**
- וועגן די לופט פון דער ים
 - ווייל די שיפן גייען דארטן
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ב. וואס האט דער מלך געווען אויפן ים?**
- גרויסע כוואליעס
 - אסאך שיפן וואס זענען אריבער
 - א שיף אהן קיין רודערס
- ג. פארוואס האט דער מלך נישט געהאט א ווייב?**
- ווייל וועמען ער האט געוואלט האט זי נישט געוואלט, און אזוי אויך פארקערט
 - ווייל ער האט קיינעם נישט געוואלט
 - ווייל קיינער האט אים נישט געוואלט
- ד. וואס האט אים די בת קיסר געזאגט?**
- אז ער זאל איר שווערן אז ער וועט קיינמאל נישט אנרוין די שיף
 - אז ער זאל איר שווערן אז ער וועט נישט אנרוין די שיף ביז ער וועט איר נעמען כדת
 - אז עס איז רעכט אז ער זאל נישט עפענען די שיף ביז די חתונה
- ה. וואספארא טעם האט זי געזאגט פארוואס ער זאל נישט עפענען די שיף?**
- כדי מזאל נישט זאגן אז ער האט גענומען א פרוי פון מארק
 - כדי מזאל נישט זאגן אז ער האט גענומען א רייכע פרוי.
 - כדי מזאל נישט זאגן אז ער האט גענומען א חשובע פרוי
- ו. וואס האט דער מלך געבויט פאר די בת קיסר?**
- פאלאצן
 - גארנישט
 - א גרויסע שיף
- ז. וויפיל פאנעס האט זי געהייסן ברענגען?**
- צען
 - עלעף
 - צוועלעף
- ח. וואס האט מען געבויט פאר די פאנעס?**
- איין פאלאץ פאר אלע צוזאמען
 - א עקסטערע פאלאץ פאר יעדע איינע

צו ענטפערן די בחינות און אריינגיין אינעם גורל, 02-5-3333-72

1-518-329-9149 646-518-1095

אבער וויבאלד די אנדערע ברסלב'ע חסידים האבן יא געוואלט דאווענען אין האמבאר דארט וואו דער רבי האט געדאוונט, אבער ר' נתן האט פארשטאנען פונעם רבי'ן אז ניין, מען דארף זיך אויסמישן מיט אלע אידישע קינדער, איז ר' נתן געגאנגען ערב ראש השנה צו מנחה אינעם שומרים לבקר שול, פארשטייט זיך אז די תלמידים האבן געזען אז ר' נתן גייט אהין זענען זיי מיטגעגאנגען, און די אידן פון דער שול האבן אויפגענומען זייער שוין די ברסלב'ע חסידים.

אזוי האט זיך די זאך געצויגן צען יאר, ביז ווען דער ציבור איז זיך צואוואקסן. דער שול איז שוין געווארן צו קליין צו האלטן אזא גרויסער עולם, זענען אנשי שלומינו צוריק צום האמבאר און דארט האט מען געדאוונט א יאר צוויי, ביז דער פלאץ איז געווארן חרוב האט מען מער נישט געקענט דארט דאווענען.

ר' נתן האט געזוכט א נייעם פלאץ וואו מען קען דאווענען און אריינעמען אזא גרויסן עולם, יעדעס יאר האט מען געדינגען א פרישן ארט, ווי א יאר שפעטער איז געווארן זייער שווער צו טרעפן אזא גרויסן מקום פאר א שול, ר' נתן האט פארשטאנען אז אויב ער וועט נישט בויען א קלויז ספעציעל פאר ראש השנה, וועט דעם רבי'נס קיבוץ זיין אין א סכנה, ווייל עס קען זיך מאכן אז איין יאר וועט מען נישט קענען דינגען אן ארט וועט ח"ו בטל ווערן דער קיבוץ.

שוין אינמיטן יאר האט ר' נתן זיך גענומען צו דער גרויסן הייליגן ענין און איז ארומגעפארן אין אלע דערפער פון וואו מען פלעגט פארן קיין אומאן אויף ראש השנה און זיך געבעטן ביי אונזערע לייט זאלן ארויסהעלפן און צושטייער געבן צו בויען א בנין.

דעם ערשטן באזוך איז געווען אין לאדיזין, דארט

די מעשה איז געווען אז איין יאר נאכן רבי'נס פטירה, זענען געקומען צום קיבוץ אויף ראש השנה נישט מער פון זעכציג חסידים, און אפילו דאס קליין הייפעלע האט אויך אריינגעבלאזן א שטארקע האפענונג אין ר' נתן'ס הארץ אז דער קיבוץ וועט שוין בלייבן לדורות [אזוי ווי עס פירט זיך ב"ה ביז היינט].

ר' נתן האט נישט גערעכנט אז עס וועלן קומען אזויפיל אידן אויף ראש השנה נאכן רבי'נס הסלתקות, נאר ערב ראש השנה האבן די תלמידים פון רבי'ן, ר' יודל, און ר' שמואל אייזיק ז"ל און נאך גרויסע תלמידים אפגעמאכט צו דאווענען אויף דעם ארט וואו דער רבי האט געדאוונט ביים לעבן דעם לעצטן ראש השנה, דאס איז געווען אזא פלאץ וואס מ'האט גערופן "האמבאר". ר' נתן האט זיך אבער גע'עקשנט אז ער און ר' נפתלי האבן אליין געהערט פון רבי'ן מיט דעם לשון: "איך וויל איר זאלט זיין אויסגעמישט מיט דער וועלט!", דערפאר האט ר' נתן געהאלטן מען זאל דאווענען אין בית המדרש "שומרים לבוקר", דאס איז געווען א שול וואס א איד האט געבויט, ער האט זייער געבעטן די ברסלב'ע חסידים זאלן דארט דאווענען און די מתפללים פון יענעם שול - וועלכע האבן נישט געהאט קיין דירעקטן שייכות צו ברסלב - האבן אויך מסכים געווען צו דאווענען אינאיינעם.

[די מחלוקת וואס איז געווען בעפאר, ווען דער רבי האט נאך געלעבט, האט זיך כמעט ווי אינגאנצן אפגעשטעלט נאך וואס דער רבי איז נפטר געווארן, ביז אין יאר תקצ"ה. די שטאטישע אידן פון אומאן פלעגן לעבן דאן בשלום מיט אונזערע לייט און אפילו אריינעמען די ברסלב'ע חסידים אויף די סעודות ראש השנה, ער האט געהערשט א שלום].

זייער געבעטן ביי ר' נתן: "האב רחמנות אויף מיר, איך וויל האבן די געוואלדיגע זכיה צו געבן מיין געלט פאר אזא דערהויבענע צוועק." ר' נתן האט געטראכט ביי זיך, 'מען קען טאקע נישט וויסן וואס איז א גרעסערע רחמנות' און האט יא גענומען דאס געלט. ר' נתן האט פארשטאנען פון דעם גרויסן מסירות נפש פון ר' מענדל אז דאס געלט וועט זיכער זיין א גוטער און שטארקער אנהייב צו קענען ענדיגן דעם קלויז. און דער קלויז איז טאקע געבויט געווארן פון די רצונות און טירחות פון די ארימעלייט און נישט פון די גרויסע סכומים פון די עשירים.

האט ער אויפגעלאקערט די הערצער פון אנשי שלומינו וועגן דאס חשיבות פונעם רבי'נס קיבוץ. ר' מענדל האט דאן געוואוינט אין לאדיזין, אבער דאס ארעמקייט ביי אים אין שטוב איז נישט צו באשרייבן, האט זיך אים געמאכט אז אין דעם טאג האט ער געהאט ביי זיך צוויי רובל, דאס איז געווען זיין גאנצער פארמעגן. הערנדיג די פייערדיגע ווערטער פון ר' נתן איז ער אהיימגעלאפן און געכאפט די רובל און געברענגט צו ר' נתן צו קענען דערמיט בויען דעם קלויז.

פון גרויס רחמנות אויף אים האט ר' נתן קודם נישט געוואלט נעמען דאס געלט, ר' מענדל האט זיך

דער קוואל

המשך פון זייט 1

דער וועלט איז אלעס פארגרעפט, דער באשעפער געפינט זיך נישט אין די ארציות, זענען זיי געווארן צוגעדעקט טיף אין דער ערד - אין שאל תחתית.

זייער תיקון וועט זיין דורך שמואל הנביא וואס וועט זיי מתקן זיין, עס איז דא פסוק אין שמואל, ה' ממית ומחיה מוריד שאל וקעל (שמואל א' ב, ו) דאס איז א שירה וואס חנה האט געזאגט ווען שמואל איז געבוירן געווארן, [ווי באוואוסט איז שמואל הנביא אן אייניקל פון קרח].

זאל דער אויבערשטער העלפן אז אין דעם זכות וואס מיר גלייבן אין משה רבינו, דער צדיק שבכל דור ודור, מיר גלייבן אין זיין כח, וועלן מיר זוכה זיין צו פאלגן זיינע עצות און קענען גיין מדרגה לדרגה, אזוי ווי עס שטייט פון הייליגן אריז"ל אז צדיק כתמר יפרח איז סופי תבות 'קרח', אלע אידן ווערן פאראראכטן ווערן און באקומען א תיקון. וידע כל פעול כי אתה פעלתו, ווען מיר שטייען שוין הונדערט טעג פאר ראש השנה איז שוין העכסט צייט מיר אלע זאלן בעטן תפלות און התבודדות פון באשעפער זוכה צו זיין צו ממתיק זיין די דינים און דעם רבי'נס ציון זאל זיך עפענען און בשמחה וברנה זאל מיר אלע קענען פארן, און זוכה זיין צום תיקון השלם, במהרה בימינו אמן.

באשעפער, אלע גשמיות'דיגע זאכן מעלה זיין, דער גוף פארלאנגט עסן, שלאפן. מ'דארף אבער וויסן איז אין די אלע זאכן איז פארהאן אן עבודה וואס מען דארף אויפברענגען צום באשעפער.

ווען א איד מאכט א ברכה, ער עסט מיט דער ארץ, און וואס ער טוט, טוט ער דאס ווי דער רצון פון באשעפער איז, ווערט דער זאך דערהויבן צום אויבערשטן. פון 'ארץ' ווערט 'שמים', דאס איז געווען די עבודה פון משה רבינו 'מי עלה שמים וירד', אלעס האט משה געקענט מעלה זיין צום באשעפער.

אבער קרח ווען ער האט געקריגט מיט משה ואהרן, 'וישלח משה לקרא לדתן ולאבירם בני אליאב ויאמרו לא נעלה', זאגט רש"י, "זיין מויל האט אים געשטרויכלט, ער וויל נישט ארויפגיין [לא נעלה] וועט ער אראפגיין אין דער ערד".

זאגט ר' נתן "קרח מיט זיין געמיינדע האבן נישט געוואלט גלייבן אז מען קען מעלה זיין זאכן פון דער וועלט צום אויבערשטן, מען קען נישט דינען דעם באשעפער פון אזא גשמיות. האבן זיי באקומען אן ענש מדה פנגד מדה, אז זיי זענען אריין אין דער ערד! זיי זענען אינגאנצן איינגעשלינגען געווארן, דאס איז געווען א תוצאה פון זייער טענה, אז אין

בעזר השם

טייערע קינדער, די וואך שמועסן די טייערע חברים וועגן די הייליגע
נושא פון נקודות טובות, אפשר וויסטו מיט וואספארא נקודות טובות די
אינגלעך פרייען זיך??

קלינג אריין אין טעל-ליין אויף קנעפל 7 און זאג אריין די נקודות
טובות מיט וואס דו ביסט זיך מחיה, און בעזר השם די אנדערע וואך
וועלן מיר דאס אריינשרייבן אין די ...!

צדיקת די האט גאר אסאך נקודות טובות, מאך א קליין ישוב הדעת וועסטו עס ארעפן??